

วันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวก

(วันอาทิตย์ที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก วันนี้เรามาชุมนุมกันเพื่อให้เกิดเป็นพิเศษแด่นักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงเลือกไว้สำหรับชาวยิวและคนต่างศาสนาในช่วงเวลาที่ต่างกัน อันที่จริง นอกจากการเป็นอัครสาวกในวาระต่างกันแล้ว ท่านทั้งสองยังมีลักษณะต่างกันหลายอย่าง แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านทั้งสองมีเหมือนกันคือ ความรักที่มีต่อพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ ความรักที่เป็นผลมาจากการรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใครและทรงรักพวกท่านมากเพียงใด เพราะความรักนี้เอง ท่านทั้งสองจึงยอมสละทุกสิ่ง แม้แต่ชีวิตของตนเอง เพื่อติดตามพระเยซูเจ้าและสานต่อพันธกิจแห่งการสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินนี้ที่พระองค์ทรงเริ่มไว้

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า **“ท่านละคิดว่าเราเป็นใคร?”** (มธ 16:15) เมื่อนักบุญเปโตรตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง พระองค์ทรงรู้สึกปลื้มพระทัยเป็นอย่างมาก คำถามของพระองค์เป็นการทดสอบความเข้าใจของบรรดาศิษย์เกี่ยวกับตัวพระองค์เอง ตลอดระยะเวลาเกือบสามปีที่พวกเขาอยู่กับพระองค์ ได้ฟังคำเทศน์สอนของพระองค์ และได้เห็นพระองค์ทรงทำอัศจรรย์มากมาย เวลานี้เป็นเวลาที่เราต้องแสดงความรู้และความเข้าใจออกมาให้อาจารย์ได้เห็น คำตอบที่ถูกต้องของนักบุญเปโตร ผู้พูดในนามของศิษย์ทุกคน เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าท่านได้รับการส่องสว่างและการดลใจจากพระจิตเจ้าผู้ทรงเป็นทั้งผู้นำทางและคนกลางระหว่างท่านกับพระบิดา **“ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะมิใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาเจ้าของเรารู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย ”** (มธ 16:17) การรู้ว่าบุคคลผู้ที่พระองค์ทรงเลือกให้มาเป็นอัครสาวกมองเห็นและเข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่พิเศษเฉพาะของพระองค์กับพระบิดา ทำให้พระเยซูเจ้ามั่นใจว่าพวกเขาสามารถร่วมพันธกิจที่พระบิดาทรงมอบหมายให้พระองค์ทรงทำได้อย่างแน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะว่าเงื่อนไขเบื่องต้นและขาดไม่ได้สำหรับการติดตามและร่วมพันธกิจแห่งการไถ่กู้ของพระองค์คือการรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

ในทำนองเดียวกัน พันธกิจของนักบุญเปาโลในฐานะอัครสาวกเริ่มด้วยการเผยแสดงอัตลักษณ์หรือตัวตนที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า ท่านนักบุญเล่าถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านได้รู้จักพระเยซูเจ้าและการที่พระองค์ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นอัครสาวกของคนต่างศาสนา ท่านบอกว่าขณะที่ท่านเดินทางใกล้ถึงเมืองตามากัสเพื่อไปจับกุมคริสตชนที่นั่น ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวท่านไว้ ท่านล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงเรียกชื่อท่านในเชิงตำหนิว่า **“เซาโล เซาโล เจ้าเบียดเบียนเราทำไม ?”** ท่านจึงถามว่า **“พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร?”** พระองค์ตรัสกับท่านว่า **“เราคือเยซูชานาซาเร็ธ ซึ่งเจ้ากำลังเบียดเบียนอยู่”** ...แล้วท่านถามอีกว่า **“พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร?”** (กจ 22:7-8,10)

เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงแต่งตั้งนักบุญเปโตรให้เป็นผู้นำพระศาสนจักรของพระองค์ เมื่อท่านเข้าไปอย่างถ่อมแก่ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร พระองค์ทรงมอบพันธกิจให้แก่นักบุญเปาโลหลังจากที่ได้เผยแสดงตนเองแก่ท่านในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์เช่นเดียวกัน ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าพันธกิจที่บรรดาอัครสาวกได้รับส่วนหนึ่งเป็นผลตามมาจากความรู้ที่พวกท่านมีเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ความรู้ที่ตนเองเป็นฐานที่มั่นคงสำหรับพันธกิจแห่งการรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ที่พวกท่านต้องทำตลอดชีวิตที่เหลืออยู่

นักบุญเบอร์นาร์ดีนบอกว่า พระเยซูเจ้าทรงมอบบรรดาอัครสาวกให้แก่พระศาสนจักรเพื่อสอนเราไม่ใช่แค่เพียงสิ่งที่พระองค์ทรงเผยแสดงและสั่งสอนเราเท่านั้น แต่สอนเราให้รู้ว่าเราควรดำเนินชีวิตอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์ด้วย การดำเนินชีวิตที่ดีและถูกต้องถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่าการดำเนินชีวิตเป็นศิลปะที่ต้องเรียนรู้ที่เราไม่สามารถหาความชำนาญได้โดยง่าย เราต้องออกแรงเยอะและใช้เวลานานเพื่อเรียนรู้สิ่งนี้ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายคนได้จากโลกนี้ไปก่อนที่จะเข้าใจและมีความชำนาญในเรื่องนี้เสียด้วยซ้ำไป พ่อกคิดว่านักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลได้เรียนรู้ศิลปะในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างดีจากพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ของพวกท่าน และได้ถ่ายทอดศิลปะนี้แก่บรรดาคริสตชนในสมัยของท่านด้วยความเชื่อมั่นใน“ความเป็นบุตรพระเจ้า” ของพระองค์ซึ่งเป็น“หลักประกัน” ความถูกต้องและความเที่ยงแท้ของทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเทศน์สอน

พี่น้องที่รัก ไม่มีใครติดตามและเชื่อมั่นในคนที่ตนเองไม่รู้จัก เช่นเดียวกันเราแต่ละคนที่อยู่ที่นี่ไม่สามารถติดตามและเป็นศิษย์ที่ดีของพระคริสตเจ้าได้อย่างแท้จริง ถ้าเราไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของพระองค์ เพราะฉะนั้น พ่อกคิดว่านี่เป็นหน้าที่ของเราแต่ละคนที่ต้องพยายามเรียนรู้จักพระคริสตเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วเราจะพบข้อมูลเกี่ยวกับพระองค์ได้จากที่ไหน คำตอบคือ จากพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์เป็นพระวาจาของพระเจ้าและพูดถึงพระองค์ นักบุญเยโรมพูดไว้อย่างถูกต้องว่า “การไม่รู้พระคัมภีร์คือการไม่รู้จักพระคริสตเจ้า” ในโอกาสสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอัครสาวกวันนี้ให้เราแต่ละคนตระหนักถึงความเป็นจริงประการนี้ พยายามอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากนั้น นำเอาสิ่งที่เราได้พบ ได้เห็น และเข้าใจลงสู่ภาคปฏิบัติ พร้อมกับแบ่งปันข่าวดีที่เราได้สัมผัสกับพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา พ่อกคิดว่า “วิถีชุมชนวัด” เป็นเครื่องมือที่ดีอย่างหนึ่งสำหรับเราในเรื่องนี้ เหมือนทุกสังฆมณฑลในประเทศไทย ในแผนอภิมหาคริสตศักราช 2011-2015 สังฆมณฑลของเราให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับ “วิถีชุมชนวัด” โดยถือว่าเป็นวิธีการหลักและเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาคริสตชน และในการดำเนินพันธกิจแบ่งปันข่าวดีกับเพื่อนพี่น้องต่างความเชื่อของนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอยู่เคียงข้างเราและเป็นแบบอย่างของการเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสตเจ้าให้แก่เราตลอดไปขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน